

Μάθημα 32ο

Στο νησί του Ήλιου και στο νησί της Καλυψώς

Μετά από πολλά μερόνυχτα στη θάλασσα, έφτασαν στο νησί του Θεού Ήλιου. Εκεί έβοσκαν τα παχιά βόδια του Θεού. Θυμήθηκε τότε ο Οδυσσέας τα λόγια του Τειρεσία και παρακαλούσε τους συντρόφους του να φύγουν μακριά απ' το νησί αυτό. Μα εκείνοι ήταν πολύ κουρασμένοι και δε δέχονταν.

Όταν τους τέλειωσαν τα τρόφιμα, έμειναν μερικές μέρες νηστικοί. Μια μέρα όμως, που ο Οδυσσέας κοιμόταν, έσφαξαν μερικά βόδια και τα έψησαν.¹

Όταν ξύπνησε ο Οδυσσέας τρόμαξε, μα ήταν αργά. Φεύγοντας απ' το νησί του Ήλιου, ο Δίας

τούς έστειλε άγρια καταιγίδα και κύματα θεόρατα. Ένα αστροπελέκι χτύπησε το καράβι και το διέλυσε. Πνίγηκαν όλοι. Μόνο ο Οδυσσέας γλίτωσε.² Πιασμένος από ένα ξύλο παράδερνε στη θάλασσα δέκα ολόκληρα μερόνυχτα. Τέλος, τα κύματα τον έβγαλαν στο νησί της νύμφης Καλυψώς.

Η Καλυψώ τον πήρε στη σπηλιά της και τον φρόντισε. Όταν συνήλθε, όμως, δεν τον άφηνε να φύγει. Επτά ολόκληρα χρόνια τον κράτησε στο νησί της.³ Όσπου τον λυπήθηκε η Αθηνά και παρακάλεσε τον πατέρα της, τον Δία, να τον βοηθήσει. Εκείνος έστειλε τον Ερμή στην Καλυψώ και τη διέταξε ν' αφήσει τον Οδυσσέα να φύγει. Έφτιαξε λοιπόν μια σχεδία ο Οδυσσέας και ξανοίχτηκε στο πέλαγος. Δεκαεπτά μέρες ταξίδευε και κόντευε να φτάσει στην Ιθάκη.

